

Sygn. akt III AUa 1629/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 r.

**Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSA Maria Pietkun spr.

Sędziowie: SSA Elżbieta Kunecka

SSA Jacek Witkowski

Protokolant: Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2018 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o ubezpieczenia społeczne

na skutek apelacji P. S.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 czerwca 2017 r. sygn. akt IX U 60/17

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29.06.2017r. oddalił odwołanie P. S. od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 2.12.2016 r. stwierdzającej podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 1.04.2012 r. do 31.01.2013 r. i zasądził od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 13.07.2012 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. po rozpatrzeniu wniosku P. S. z dnia 21.05.2012 r. stwierdził, iż wnioskodawca od dnia 01.04.2012 r. podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Sprawa z odwołania wnioskodawcy od w/w decyzji zawisła w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt IXU 1351/12. Wyrokiem z dnia 26.08.2013 r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawcy; wyrok ten jest prawomocny.

W dniu 15.01.2015 r. wnioskodawca złożył w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu skargę o wznowienie postępowania zakończonego w/w prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego. Wniósł o wznowienie postępowania i zmianę

orzeczenia poprzez stwierdzenie, iż od dnia 01.03.2012 r. podlega ustawodawstwu słowackiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Postanowieniem z dnia 03.02.2016 r. sygn. akt XU 134/15 Sąd Okręgowy odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu z dnia 26.08.2013 r. Od w/w postanowienia wnioskodawca złożył zażalenie do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, który to postanowieniem z dnia 22.06.2016 r. sygn. akt III AUz 109/16 oddalił zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego dnia 03.02.2016 r.

Decyzją z dnia 24.08.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we stwierdził, iż P. S. od dnia 01.02.2013 r. podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Wyrokiem z dnia 08.01.2016 r. sygn. akt IXU 2451/15 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie wnioskodawcy, a wyrokiem z dnia 31.08.2016 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 454/16 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację P. S.. Od w/w wyroku Sądu II Instancji została wniesiona skarga kasacyjna.

Wnioskodawca jako osoba prowadząca działalność gospodarczą był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych od dnia 01.07.2008 r. do dnia 31.03.2012 r. Poczynając od dnia 01.07.2008 r. do nadal, a w tym również po dacie 31.03.2012 r. posiada aktywny status, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, organ rentowy zaskarżoną decyzją stwierdził, iż P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym wypadkowemu poczynając od dnia 01.04.2012 r. do 31.01.2013 r.

Przy tak poczynionych ustaleniach Sąd Okręgowy przyjął, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na aktach składkowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz aktach sprawy IXU 1351/12 i IXU 134/15. Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy.

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych kreuje obowiązek podlegania osób prowadzących pozarolniczą działalność ubezpieczeniom z mocy ustawy od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem tegoż obowiązku w okresach, w których zawieszono prowadzenie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 987/2009 osoba, która wykonuje pracę w dwóch lub więcej państwach członkowskich, informuje o tym instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania. Natomiast w myśl art. 16 ust. 2 powołanego rozporządzenia - wyznaczona instytucja państwa członkowskiego miejsca zamieszkania niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego. Takie wstępne określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa ma charakter tymczasowy. Zgodnie z zapisem art. 16 ust. 3 ww. rozporządzenia, tymczasowe określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa, staje się ostateczne w terminie dwóch miesięcy od momentu poinformowania o nim instytucji wyznaczonych przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich.

Sąd ustalił, że decyzją z dnia 13 lipca 2012 r. ZUS po rozpatrzeniu wniosku P. S. z dnia 21 maja 2012 r. stwierdził, że wnioskodawca od dnia 1 kwietnia 2012r. podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. W tym przedmiocie zapadł prawomocny wyrok.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, zasadnie organ rentowy stwierdził decyzją z dnia 2 grudnia 2016 r. podleganie wnioskodawcy ubezpieczeniu społecznemu jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą od 1 kwietnia 2012r. do 31 stycznia 2013r., jest to konsekwencja prawomocnej decyzji ZUS z dnia 13 lipca 2012r. i Sąd w tym zakresie podzielił stanowisko organu rentowego.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca zarzucając naruszenie prawa materialnego, a to art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. tj. 201/1778) poprzez jego zastosowanie, kiedy to w okresie od 1.04.2012 r. do 31.01.2013 r. wnioskodawca wykonywał pracę najemną na terenie Słowacji i tam posiadał tytuł do ubezpieczenia społecznego oraz naruszenie przepisów postępowania cywilnego, a to art. 233 § 1 kpc poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia całości zebranego materiału dowodowego i oparcie rozstrzygnięcia tylko na akceptacji stanowiska organu rentowego. Powyższe skutkowało objęcie skarżącego ubezpieczeniami społecznymi jako osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą , z pominięciem istnienia tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym na Słowacji.

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Organ rentowy nie złożył odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja wnioskodawcy nie podlega uwzględnieniu , a podniesione w niej zarzuty nie odnoszą się do istoty sporu. Zaskarżoną decyzją z dnia 2.12.2016r. organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca P. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 01.04.2012 r. do 31.01.2013 r. wnioskodawca w ogóle zdaje się nie zauważać, że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 26.08.2013r. sygn. akt IX U 1351/12 oddalono jego odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 13.07.2012r. stwierdzającej, że od 1.04.2012 r. podlega on polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Skarga o wznowienie tego postępowania została prawomocnie odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 3.02.2016 r., a zażalenie wnioskodawcy oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 22.06.2016 r. (sygn. akt III AUz 109/16). W świetle niewadliwych ustaleń sądu pierwszej instancji za sporny okres, zapadł prawomocny wyrok stwierdzający , iż wnioskodawca, który dowodził ,że wykonywał działalność najemną na terenie Słowacji i prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w Polsce, w okresie tym podlega polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Opisany wyrok na podstawie art. 366 kpc korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Oznacza to, że w tym samym przedmiocie pomiędzy tymi samymi stronami nie może toczyć się ponownie postępowanie sądowe. W niniejszym procesie nie ma żadnych podstaw do ponownej oceny, jakiemu ustawodawstwu w spornym okresie podlega wnioskodawca, skoro rozstrzygnął te kwestię w/w prawomocny wyrok. Zaskarżona decyzja organu rentowego jest natomiast skutkiem ustalenia, że właściwe jest polskie ustawodawstwo, skoro na terenie Polski wnioskodawca prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w spornym okresie. Owa działalność stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. tj. 2017/1778).

Skarżący podnosi w apelacji zarzuty, które są bezprzedmiotowe dla niniejszej sprawy, bowiem stanowiły istotę sporu zakończony prawomocnym wyrokiem wiążącym bezwzględnie w niniejszej sprawie.

Złożona przez wnioskodawcę kserokopia wypełnionego częściowo druku A1, uzyskanego w bliżej nieokreślonych okolicznościach w świetle pisma procesowego strony, nie jest, zdaniem Sadu Apelacyjnego, w żadnej mierze dokumentem wystawionym przez słowacką instytucję ubezpieczeniową, nie wynika to z jej treści , nieopatrzonej żadną datą, podpisem osoby wystawiającej, nawet niewypełniona jest część co do podmiotu wnioskującego. Jest to fragmentarycznie wypełniony formularz, ale nie wynika z niego, aby był wystawiony przez właściwy organ. Z tych względów, w ocenie Sądu Apelacyjnego przedłożona kserokopia jest całkowicie niewiarygodna, wnioskodawca nie wykazał, kiedy miał i od kogo uzyskać ten druk, zwłaszcza jakby miał odnosić się do zdarzeń z lat 2012- 2013.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że polski organ ubezpieczeniowy, czy sąd powszechny nie są uprawnione do oceny istnienia tytułu ubezpieczenia społecznego wykonywanego na terenie innego państwa członkowskiego (...)

W razie braku pewności co do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa, wymagane było wyczerpanie przez organ rentowy trybu postępowania z art. 16 ust. 4 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz. UE L2009/284/1).

Wymagane ustalenia są czynione tylko pomiędzy instytucjami ubezpieczonymi zainteresowanych krajów i było to przedmiotem oceny w poprzednim procesie. Wystawienie ewentualnego zaświadczenia A1 wymaga stosownego zawiadomienia instytucji ubezpieczeniowej drugiego państwa, w celu weryfikacji ustalonego ustawodawstwa nie dotyczy to jednak przedmiotowego procesu, w którym zaskarżona decyzja oparta jest na prawomocnym wyroku sądu.

W świetle powyższego apelacja wnioskodawcy jako niezasadna i bezprzedmiotowa podlega oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

SSA Elżbieta Kunecka SSA Maria Pietkun SSA Jacek Witkowski

R.S.